

Βουλευτηρίου ἐν καιρῷ συνελεύσεως· εἰς τόσους ἀνθρώπους ὅμως ὅση εἶναι ἡ χωρητικότητα τῶν καθισμάτων.

β'. Δὲν συγχωρεῖται ἡ εἴσοδος εἰς κανένα ὅταν εἶναι μυστικὴ συνέλευσις, καὶ θέλει φανερόν· διὰ τῆς ἐλλείψεως τῆς σημαίας, ἐνῶ ὅταν ἡ συνέλευσις δὲν εἶναι μυστικὴ ἡ σημαία θέλει εἶσθαι ὑψωμένη.

γ'. Εἰς κανένα ἀπὸ ὅσους ἐμβαίνουν εἰς τὸ Βουλευτήριον δὲν συγχωρεῖται κανὲν εἶδος ἄρματος, οὔτε τζιμποῦκι ἢ ραβδίον.

δ'. Δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν κανεὶς τῶν εἰσερχομένων ἀκροατῶν οὔτε νὰ ὁμιλήσῃ οὔτε νὰ δείξῃ ὅποιονδήποτε σημεῖον εὐχαριστήσεως ἢ δυσαρεσκείας δι' ὅσα βλέπει καὶ ἀκούει, οὔτε νὰ συνδιαλέγῃται μὲ τὸν πλησίον του.

ε'. Διαλυθείσης τῆς συνελεύσεως, νὰ ἐξέρχονται οἱ ἀκροαταὶ κατὰ τάξεις καὶ χωρὶς θόρυβον, ἐπειδὴ ὅστις ἀτακτῇ δὲν θέλει εἶναι πλέον δεκτὸς εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ θέλει δυσφημεῖται τὸ ὄνομά του.

ς'. Κανεὶς δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἐμβαδὸν κάτω τοῦ Βουλευτηρίου, ἐκτὸς τῶν πληρεξουσίων οἵτινες στέλλονται ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας διὰ κοινὰς ὑποθέσεις· δίδει ὅμως τὴν ἀναφορὰν του εἰς τὸν κλήτορα τοῦ Βουλευτηρίου.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1825

Ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ

Ἰω. Σκανδαλίδης.

70

ΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ¹

α'. [Αρ.] Ὁ Πρόεδρος ἀνοίγει καὶ κλείει τὰς συνεδριάσεις καὶ προσδιορίζει τὴν ἡμέραν αὐτῶν. Αἱ δὲ συνεδριάσεις ἄρχονται πάντοτε τέσσαρας ὥρας πρὸ μεσημβρίας ἀμετατρέπτως, διαρκοῦσι δὲ ἀπροσδιορίστως κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ ὁ Πρόεδρος διαλύει αὐτάς· ἀναβάλλει δὲ τὴν διάλυσιν αὐτῶν διὰ τινος ὥρας, ἂν πέντε ἐκ τῶν μελῶν τὸ ζητήσωσι πρὸς ἀποπεράτωσιν ἤδη ἀρξαμένης ὑποθέσεως.

β'. Τὰ τοῦ Προέδρου ἐκπληροῦνται ἀπαράλλάκτως εἰς τὴν ἔλλειψίν του ἀπὸ τὸν Ἀντιπρόεδρον.

γ'. Χρεωστεῖ ὁ Πρόεδρος νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν τοῦ σώματος· ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εὐχαριστῇ ἢ νὰ ἐπιπλήττῃ τὸν βουλευτὴν διὰ τὸν τρόπον

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 55 (31 Αὐγ. 1827) καὶ φ. 56 (3 Σεπτ. 1827). Πρβλ. Αὐτόθι, φ. 54 (27 Αὐγ. 1827), σελ. 1 (213).

πον τοῦ πολιτεύεσθαι εἰς τὸ Βουλευτήριον· νὰ τὸν ἀνακαλῇ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅσας παρὲκτρέπεται· νὰ ἐπιτάτῃ εἰς αὐτὸν σιωπὴν, ὅταν οἱ λόγοι τοῦ εἶναι ἀπρεπεῖς ἢ ἐκπίπτῃ εἰς ἀπεράντους καὶ ἀνωφελεῖς πολυλογίας· νὰ τὸν ἐπιπλήτῃ ὅταν χωρὶς ἄδειαν ἢ ἀποχρῶντα λόγον δὲν παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην φορὰν τῆς ἐλλείψεώς τοῦ ἀπὸ τὰ χρέη τοῦ νὰ συγχωρῇται· εἰς δὲ τὴν δευτέραν νὰ ἐλέγχεται καὶ εἰς τὴν τρίτην ν' ἀποκλείεται ἀπὸ μίαν συνεδρίαν.

δ'. Κανεῖς τῶν βουλευτῶν δὲν δύναται ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν συνεδρίαν ἐνῶ ἐπικρατεῖ χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ Προέδρου, οὔτε ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Βουλῆς δὲν δύναται κανεῖς ν' ἀναχωρήσῃ, εἰμὴ μὲ τὴν ἄδειαν τῆς Βουλῆς καὶ μὲ ρητὴν προθεσμίαν.

ε'. Ὅταν τινὰς τῶν βουλευτῶν θέλῃ νὰ ὁμιλήσῃ, χρεωστεῖ πρῶτον νὰ ζητῇ τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, καὶ ἐνῶ αὐτὸς ὁμιλεῖ οἱ λοιποὶ χρεωστοῦν νὰ εὐτακτοῦν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας τοῦ καὶ νὰ μὴ κάμουν ἰδιαιτέρας ὁμιλίας.

ς'. Εἰς ἐκάστην συνέλευσιν πρὶν ν' ἀρχίσῃ ἡ συνδιάλεξις, ὁ Γραμματεὺς ἀναγινώσκει εἰς ἐπήκοον πάντων τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως καὶ γίνεται ἀπὸ τὸ σῶμα παρατήρησις ἂν εἶναι ἀκριβῶς γεγραμμένα.

ζ'. Αἱ ὁμιλίας ἢ συνδιαλέξεις εἰς τὸ Βουλευτικὸν γίνονται ἢ διὰ λόγον ἀπλοῦ ἢ ἐκφωνοῦνται γραμμέναι.

η'. Ἐνας μόνον τὴν φορὰν πρέπει νὰ ὁμιλῇ ἢ νὰ ἐκφωνῇ καὶ εἰς τὸ διάστημα τῆς ὁμιλίας τοῦ νὰ μὴν ἀντικόπτεται ἀπὸ κανένα, ἔξω μόνον ἂν πέσῃ εἰς προσωπικὴν ὕβριν ἢ εἰς ἄλλο ἄτοπον· ὅποιος δὲ θέλει ἢ νὰ ἐναντιωθῇ ἢ νὰ συνηγορήσῃ μὲ τὸν λαλοῦντα, πρέπει νὰ λάβῃ τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ τότε νὰ ὁμιλήσῃ ἀφοῦ ὁ λαλῶν παύσῃ· ν' ἀποτείνῃ δὲ πάντοτε τὸν λόγον πρὸς τὸν Πρόεδρον καὶ οὐδέποτε πρὸς τὸν προλαβόντως ὁμιλήσαντα, εἴτε ἀναιρῶν εἴτε ἐπιβεβαιῶν· καὶ ἀποκρινόμενος δὲ εἰς προσωπικὴν ὕβριν τοῦ προλαλήσαντος πάντοτε πρὸς τὸν Πρόεδρον πρέπει νὰ διευθύνῃ τὸν λόγον τοῦ· ἂν δὲ παρεκτραπῇ καὶ οὗτος εἰς ὕβρεις ὁμοίως νὰ ἐκβάλλωνται παρὰ τοῦ Προέδρου ὅ τε προὔβρισας καὶ ὁ ἀποκριθεὶς.

θ'. Ὁ Πρόεδρος διὰ τὰς τακτικὰς ὑποθέσεις εἰδοποιεῖ τὸ σῶμα, τοῦλάχιστον πρὸ μιᾶς ἡμέρας, περὶ ὧν μέλλει νὰ γενῇ λόγος εἰς τὸ Βουλευτικόν, ἐγνωσμένης οὔσης τῆς ὑποθέσεως.

ι'. Πᾶσα ὑπόθεσις προτεθεῖσα διαφιλονεικεῖται τὴν πρώτην ἡμέραν, δὲν ἀποφασίζεται ὅμως ἀλλὰ μένει καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἡμέραν, ἐκτὸς κατεπειγούσης ἀνάγκης. Ἐκαστος τῶν βουλευτῶν ἔχει δικαίωμα νὰ ζητῇ παρὰ τοῦ Γραμματέως σημείωσιν τῶν προτεινομένων καὶ ἀναβαλλομένων ὑποθέσεων διὰ νὰ προπαρασκευάζεται εἰς τὴν περὶ αὐτῶν διαφιλονεικῆσιν.

ια'. Προβληθείσης δὲ μιᾶς γνώμης καὶ διαφιλονεικουμένης δὲν συγχωρεῖται εἰς οὐδένα νὰ προβάλλῃ ἄλλην ἐν τῷ μεταξύ, χωρὶς νὰ ἀποφασισθῇ ἡ ἐκτέλεσις, ἢ δι' ἄλλην ἡμέραν ἀναβολὴ τῆς προηγουμένης καὶ τούτου τὴν φροντίδα νὰ τὴν ἔχῃ ὁ Α' Γραμματεὺς.

ιβ'. Νὰ καταχωρίζεται εἰς τὰ πρακτικὰ τὸ ὄνομα τοῦ προβάλλοντος γνώμην τινὰ καὶ τῶν ἐπιστηριζόντων ἢ ἀναιρούντων αὐτήν, καθὼς ἐν συνόψει καὶ οἱ λόγοι δι' ὧν ἐπιστηρίζεται ἢ ἀναιρεῖται ἢ προτεθεῖσα γνώμη.

ιγ'. Ἐκαστος τῶν βουλευτῶν χρεωστεῖ ἅμα εἰσελθὼν νὰ προσφέρῃ τὸ ἀνῆκον σέβας, νὰ κάθῃται κοσμίως, νὰ μὴ μεταβάλλῃ τόπον οὔτε νὰ περιφέρῃται ὀρθιος, ἀλλὰ νὰ ἀνίσταται μόνον ὅταν ἔχῃ νὰ ὁμιλήσῃ.

ιδ'. Εἶναι ἀπηγορευμένον καὶ εἰς τοὺς βουλευτὰς καὶ εἰς πάντας τοὺς ἔχοντας εἴσοδον εἰς τὸ Βουλευτήριον νὰ βαστάζωσιν εἰσερχόμενοι ράβδον ἢ νὰ ὀπλοφορῶσιν.

ιε'. Ἄν τινες τῶν βουλευτῶν παρεκτραπῶσιν εἰς κραυγὰς καὶ γενῇ θόρυβος, ὁ Πρόεδρος ἀνακαλεῖ αὐτοὺς εἰς ἡσυχίαν κρούων τὸν κώδωνα· ἂν δέ τις ἐπιμένῃ ταραχωδῶς, ὁ Πρόεδρος τὸν διατάττει νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Βουλευτηρίου.

ισ'. Ἐκαστος βουλευτῆς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προτείνῃ νόμον σχέδια ἢ γνώμας. Αἱ μὲν γινώμαι ὥς προτείνωνται καὶ διὰ λόγου καὶ ἐγγράφως· τὰ δὲ σχέδια τοῦ νόμου πάντοτε νὰ εἶναι ἐγγράφα καὶ ἐνυπόγραφα· νὰ ἐγχειρίζωνται πρὸς τὸν Πρόεδρον· νὰ ἀναγινώσκωνται ἀπὸ τὸν Γραμματέα εἰς ἐπήκοον πάντων, καὶ πάλιν νὰ ἀναγινώσκωνται καὶ ἐκ δευτέρου ἀπὸ τὸν ἴδιον τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἢ ἄλλην ρητὴν ἡμέραν, ἕως οὗ συζητῇται ἡ πραγματευομένη ὑπόθεσις καὶ νὰ κεῖται εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς τραπέζης εἰς δευτέραν σκέψιν καὶ παρατήρησιν τοῦ θέλοντος.

ισ'. Ἐνα σχέδιον νόμου προβληθὲν ἅπαξ ἐμπορεῖ νὰ ἀναβληθῇ καὶ ἐξετασθῇ εἰς προσδιωρισμένον ἢ ἀπροσδιόριστον καιρὸν, κατὰ τὴν θέλησιν τῆς Βουλῆς.

ιη'. Ἐνα σχέδιον νόμου, τὸ ὁποῖον προτεθὲν καὶ βασανισθὲν ἔπεσε, δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀναπροτεθῇ ἂν δὲν ἀπεράσουν ἡμέραι τριάκοντα.

ιθ'. Μετὰ τὴν τακτικὴν συζήτησιν τῆς προτάσεως, ὡς εἴρηται, καὶ ἀφοῦ οὐδεὶς τῶν βουλευτῶν δὲν θέλει νὰ ὁμιλήσῃ πλέον ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς προτάσεως, γίνεται ψηφοφορία τακτικὴ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Ὅλοι οἱ βουλευταὶ λαμβάνουν μίαν ψῆφον λευκὴν, καταφατικὴν, καὶ μίαν μαύρην, ἀποφατικὴν, καὶ ρίπτει ὁ βουλευτῆς κατὰ τὴν θέλησίν του εἰς τὰ διωρισμένα ἀγγεῖα κάθε μίαν ἀπὸ τὰς ψήφους του.

κ'. Ἡ ψηφοφορία γίνεται καὶ φανερά καὶ μυστικὴ· ἂν δὲ τρεῖς βουλευταὶ ζητήσωσι μυστικὴν τὴν ψηφοφορίαν, τότε συγκατανεύει ὅλον τὸ σῶμα εἰς τὸ ζήτημα τῶν τριῶν.

κα'. Ὁ ἴδιος Πρόεδρος ἐπὶ τῆς τραπέζης του μετὰ τοῦ Γραμματέως συνάζει καὶ μετρᾷ παρρησίᾳ τὰς ψήφους, ὁ δὲ Γραμματεὺς κηρύττει τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπὲρ ἢ κατὰ εἰς ἐπήκοον πάντων τῶν βουλευτῶν.

κβ'. Ἀφοῦ τακτικῶς μία ὑπόθεσις ἐψηφοφορήθη, ἡ ὑπόθεσις λογίζεται ἀποφασισμένη καὶ τελειωμένη καὶ πλέον ἄλλοτε δὲν ψηφοφορεῖται.

Τῇ 21 Ἰουνίου 1827 ἐν Ναυπλίῳ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς
Ν. Ρενιέρης

Ὁ Α' Γραμματεὺς <τῆς Βουλῆς>
Χ. Αἰνιάν.